

[Kyed.]

og andre Steder, er jeg tilbøjelig til at tro, at man vil finde akkurat det samme Billede. For det var det, jeg paaviste i min Tale i Gaar, at der var ikke denne Mulighed for Landbruget. Hvor skulde der kunne have været det? I den Tid, der er gaaet, under og efter Krigen, i det høje Prisniveaus Tid, har man jo genoprettet Besætninger, har grundforbedret, har ombygget Huse o. s. v., o. s. v., og at det ikke kunde lade sig gøre uden gennem Forøgelse af Landbrugets Gæld, kommer man jo ikke udenom. Saa siger Ministeren: Ja, men nu, da vi er kommet ind i Landbrugskrisen, kommer denne Forøgelse af Prioritetsgælden ikke i tilsvarende Grad. Nej, det er ganske naturligt, for saa er alle forsigtige med at laane, man *kan* ikke laane noget. Det er saadan, at Fattigmand stifter sjældent saa meget Gæld som en lidt mere velhavende, for der er ingen, der vil laane ham noget, men dermed er ikke sagt, at der ikke er Grundlag for, at Manden forøger Gælden, og dermed er ikke sagt, at Gælden ikke er blevet forøget gennem en Forøgelse af den løse Gæld, gennem en Forøgelse af Vekselgæld. Og en Ting til: der er sket betydelig Forringelse af Ejendommene ved, at de forfalder, fordi der ikke er foretaget Grundforbedringer, Reparationer af Bygninger, fordi Maskinerne slides op o. s. v., o. s. v. Alt det sker selvfølgelig i daarligere Aar. Men, som jeg sagde i Gaar, givet er det, at indenfor alle Erhverv, ogsaa indenfor Landbruget, er der selvfølgelig nogen Gæld, som er stiftet saaledes, at vedkommende i Dag fortryder det. Det kommer man ikke udenom, vi er Mennesker alle.

Den højtærede Landbrugsminister stillede mig forskellige Spørgsmaal, som jeg skal forsøge at besvare. Ministeren spurgte mig, hvorledes Rigsdagen og Regeringen skulde være med til at gennemføre Rentabilitetsmuligheder i Landbruget — den højtærede Minister sagde Rentabilitet, det, jeg talte om, var Rentabilitetsmuligheder. Ja, det kan vi jo gøre paa forskellig Maade. Forholdet er det, at vi fra vor Side jo har stillet Forslag om en Nedsættelse af Ejendomsskatterne, det er een Form. En anden Form er den, at man fra Rigsdagens Side gør, hvad man kan, for at faa nedsat Udgifterne ude i Kommunerne, saaledes at de kommunale Ejendomsskatter ogsaa kan lattes. Og en tredje Form er jo, at man indenfor alle Udgiftsposter vedrørende Lønninger, som vi har stillet Forslag om, gennemfører procentvise Svingninger, efter som Indtægten ligger for det frie Erhvervs

Udøvere. For det kan ikke nægtes, højtærede Landbrugsminister, at hele Lønningsniveauet, f. Eks. efter Aftaler, der foreligger i Fagforeningerne, og til Dels ogsaa som Lønningerne ligger andre Steder, bygger paa det Prisniveau, der var i 1929. Men siden 1929 er der sket meget store Ændringer i Befolkningens Indtægtsmuligheder og ogsaa i de Muligheder, der er for at betale Lønningerne, og siden 1929 er der sket dette, som man ogsaa burde tage i Betragtning, at Landbruget leverer den øvrige Del af Befolkningen Fødemidler til en betydelig lavere Pris. Efter Udregninger, der er foretaget af Nationaløkonomer, leverer vi jo Landbrugsvarerne til den øvrige Del af Befolkningen til Værdier, som er en halvanden Hundrede Mill. Kr. lavere, efter det sidste Aar at dømme, end de var i 1929, det Aar, hvorefter hele Lønningsniveauet er fastlagt. Det er ikke uretfærdigt, at man stiller det op paa den Maade, som her er anført.

Saa siger den højtærede Landbrugsminister: Ja, men vi kan jo ikke gaa med til Nedsættelse af Skatterne. Ja, jeg ved nu ikke, med det Kendskab, jeg har med Hensyn til Ministerens Bevægelighed i saa Henseende, kunde jeg dog godt tænke mig, at Tiderne kunde bevæge ham til endnu en Gang at forandre Standpunkt. For jeg husker jo, hvordan den højtærede Minister ved den socialdemokratiske Kongres i Sommeren 1931 ifølge Referat i „Social-Demokraten“ af 9. Juni 1931 udtalte:

„Nedsættelse af samtlige Skatter bliver til dobbelt Gavn for de velhavende. Jeg tror derfor, det er Ejendomsskatterne, der maa søges lettet. De store Ejendomme vil derved faa størst Lettelse, men de er jo ogsaa haardest ramt.“

Ja, se, der var Ministeren virkelig inde paa det rigtige. Men selvfølgelig, hvis Ministeren fortsat er af den Opfattelse, som han gjorde gældende i det Foredrag, han holdt ved Driftslaaneforeningernes Møde i Aarhus i Maj Maaned 1931, er der jo ikke stort Haab om at faa hans Medvirkning til Skatternes Nedsættelse. Da udtalte den højtærede Landbrugsminister sig nemlig imod Ejendomsskatternes Nedsættelse i al Almindelighed. Nu er dertil at bemærke, at det var den 31. Maj 1931; den 9. Juni 1931 havde Ministeren den modsatte Opfattelse, saa jeg vil henstille til Ministeren, om han ikke paa ny kunde gaa over til den paa Kongressen fremsatte Opfattelse. Ja, paa Driftslaaneforeningernes Møde den 31. Maj 1931 var den højtærede Minister oven i Købet betænkelig ved at faa Renten paa Land-